

Αγαντιέ Αλέξη,

Σου απευθύνω τούτη την ανοικτή επιστολή επειδή φοβάμαι ότι το σημαντικό κεφάλαιο των αποκαλύψεων των WikiLeaks θα σπαταληθεί.

Η δημοσιοποίηση του διαλόγου Τόμσεν - Βελκουλέσκου κατέδειξε πως η χώρα σερνόταν σε νέο προδιαγεγραμμένο ιουλιανό «επεισόδιο» το οποίο η τρικόα θα εμφάνιζε, άλλη μια φορά, ως απόρροια της κωλυσιεργίας της ελληνικής κυβέρνησης όταν, στην πραγματικότητα, οφείλεται στην ενδο-τροϊκανική σύγκρουση.

Τα WikiLeaks καταδεικνύουν σε κάθε αξιόπιστο Ευρωπαίο ότι η μόνιμη καθυστέρηση της «αξιολόγησης», που εγκλωβίζει την πληγωμένη κοινωνία στη μόνιμη κρίση, οφείλεται σε μια τρικόα ανίκανη να τα βρει με τον εαυτό της. Όταν τα λέγαμε πέρσι, μας κλεύαζαν τα φερέφωνα της (εξωτερικού και εσωτερικού). Τώρα, απαιτείται να σωπάσουν.

Αυτά τα γνωρίζεις πολύ καλά και δεν χρειάζεται να σ' τα θυμίσω. Υπάρχει όμως και κάτι άλλο: Δεν πρέπει επ' ουδενί να χρησιμοποιήσεις τον διάλογο Τόμσεν - Βελκουλέσκου για να δαιμονοποιήσεις Τόμσεν και ΔΝΤ παρουσιάζοντας τους Βίζερ, Κοστέλο & σία ως τους «καλούς»

Ευρωπαίους με τους οποίους «μπορούμε να τα βρούμε καλύτερα», εφόσον ξεφορτωθούμε το ΔΝΤ.

Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει ήπιο κομμάτι της τρικόας (το ευρωπαϊκό) και ανάληπτο (το ΔΝΤ). Τον Μάρτιο του 2015, όταν πληροφορούσα τον Ρέγκλιγκ πως, σύντομα, θα κληθούμε να επιλέξουμε μεταξύ τού να πληρώσουμε συντάξεις ή τη δόση του ΔΝΤ, μου απάντησε κοφτά: «Να πληρώσετε το ΔΝΤ. Οι συντάξεις είναι η τελευταία προτεραιότητα!» Η παρουσίαση λοιπόν του ΔΝΤ ως πιο ανάληπτο και της Επιτροπής ως πιο ήπια είναι το μεγαλύτερο σφάλμα που μπορείς να κάνεις αυτήν τη στιγμή.

Το ότι το ΔΝΤ είναι ανάληπτο και κοινωνικά αναίτητο δεν υπάρχει αμφιβολία. Επί δεκαετίες «επισκέπτεται» χώρες σε κρίση και χρησιμοποιεί την εξουσία του «δανειστή ύστατης στιγμής» ώστε να κατεδαφίσει μικρομεσαίες επιχειρήσεις, να συνθλίψει μισθούς, να προλεταριοποιήσει μεσοαστούς επαγγελματίες. Αυτή είναι η θεσμική λειτουργία του και γι' αυτό το ήθελε η κ. Μέρκελ στην Ελλάδα.

Παράλληλα, όμως, το ΔΝΤ κατανοεί πως η συρρίκνωση μιας οικονομίας σε κρίση (που είναι ο στόχος) απαιτεί και μείωση του χρέους της (καθώς όταν τα εισοδήματα καταρρέουν, τα τοκίζόμενα χρέη δεν μπορεί να αποπληρωθούν). Σε χώρες που είναι το νόμισμά τους, αυτό συνήθως γίνεται μέσω υποτίμησης (εφόσον οφείλεται στο νόμισμα). Στη δική μας απαιτείται κούρεμα, κάτι που ορίζει ρητά το καταστατικό του ΔΝΤ, αναγκάζοντας τον Τόμσεν (μετά έξι χρόνια παραβίασης του καταστατικού του ΔΝΤ) να θέλει πάση θυσία κούρεμα του χρέους μας.

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗ ΣΤΟΝ ΤΣΙΠΡΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΑ WIKILEAKS

Ούτε Τόμσεν ούτε Βίζερ

Για την Ελλάδα, πράγματι, το κούρεμα του χρέους είναι αναγκαία συνθήκη για την ανάκαμψη. Δεν αποτελεί βέβαια εγγύηση πραγματικής ανόστιασης της κοινωνίας. Αν, π.χ., τεράστιος σεισμός εξαφανίσει τους περισσότερους Έλληνες, η τρικόα μας κούρεψει όλο το χρέος και όσοι Έλληνες απομείνουν αυξήσουν την πενιχρή παραγωγή τους έστω και λίγο, τότε με τα κριτήρια του ΔΝΤ η χώρα θα έχει σταθεροποιηθεί, και θα αναπτύσσεται μάλιστα! Παραφράζοντας τον Τάκιτο, θα δημιουργήσουν Ερμη και θα την ονομάσουν Σταθεροποίηση. Αυτή είναι η «λογική» Τόμσεν και ΔΝΤ.

Πόσο καλύτερη είναι όμως η «λογική» Βίζερ, Κοστέλο και λοιπών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής; Συστηματικά μας έλεγαν -και σου λένε- πως ζητούν λιγότερη λιτότητα απ' ό,τι το ΔΝΤ. Όμως, εδώ ο Τόμσεν έχει μεγάλο δίκιο όταν θυμίζει θυμωμένα στη Βελκουλέσκου πως οι της Επιτροπής, που κάνουν τους «ήπιους» και πιο κοινωνικά «ευαίσθητους», αρνούνται να μειώσουν τον στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος από το 3,5% (να, εκείνο το 3,5% που τους παραχώρησε στα τέλη Απριλίου 2015) στο 1,5% (τον στόχο που επέμενα ότι ήταν ο ανώτατος συμβατός με τη σταθεροποίηση).

Γιατί έχει δίκιο να θυμώνει ο Τόμσεν

με την Επιτροπή; Επειδή, όπως εξηγεί στη Βελκουλέσκου, οι Βίζερ, Κοστέλο και σία είναι υποκριτές. Η Επιτροπή το «παίζει» κοινωνικά ευαίσθητη αλλά, δεδομένου ότι αρνείται να ρίξει τον στόχο του πρωτογενούς στο 1,5%, πάλι θα ζητήσει από το ΔΝΤ να πάει στην Αθήνα, στον ρόλο του ανάληπτου, και να απαιτήσει συνολικά μέτρα λιτότητας διαχρονικά μεγαλύτερα από εκείνα που ζητά το ΔΝΤ σήμερα!

Για να το πω απλά: ΔΝΤ και Επιτροπή είναι οι δύο όψεις του ίδιου ανάληπτου νομίσματος. Ο Τόμσεν καίγεται για την αναδιάρθρωση χρέους επειδή την απαιτεί το καταστατικό του ΔΝΤ και στοχεύει σε σταθεροποίηση τύπου Τάκιτου ή καμένης γης. Η Επιτροπή εκπροσωπεί το Βερολίνο, το οποίο κι αυτό είναι διαιρεμένο μεταξύ Μέρκελ και Σόμπλε.

Την κ. Μέρκελ την ενδιαφέρει να αναβάλει τη στιγμή που θα βρεθεί αντιμέτωπη με τους βουλευτές της και θα παραδεχθεί ότι τους παραπλανούσε όταν έδινε εγγυήσεις πως το ελληνικό κράτος παρέμενε φερέγγυο και πως τα μνημονιακά δάνεια δεν θα κουρευόταν ποτέ. Γι' αυτό καθυστερεί την αναδιάρθρωση χρέους εμμένοντας σε γελοίους στόχους πρωτογενούς (3,5%) που ισοδυναμούν με παράταση του καθεστώτος χρεοδουλοπαρκοκίας. Όσο για τον κ. Σόμπλε, εκείνος χαμογελά στοχεύοντας σε

ένα μεγάλο κούρεμα μετά... Grexit.

Σύμμαχους δεν θα βρούμε, λοιπόν, ούτε στον Βίζερ ούτε βέβαια στον Τόμσεν. Οι αποκαλύψεις των WikiLeaks θα σκορπίσουν στον άνεμο αν τις χρησιμοποιήσεις για να διώξεις τον Τόμσεν (την Ερμη) και μείνεις με τον Βίζερ (τη χρεοδουλοπαρκοκία). Ο ένας θέλει την άμεση συντριβή, ό,τι απέμεινε από την κοινωνική οικονομία της χώρας, διαγράφοντας παράλληλα χρέος, ο άλλος προσοδικά σε σταδιακή συντριβή υπό τη μόνιμη ασφυξία ενός μη διαχειρίσιμου χρέους (που θα κουρευτεί μετά την ολοκλήρωση της συρρίκνωσης).

Τα WikiLeaks σου πρόσφεραν ένα δώρο που από μόνο του ανατρέπει το σχέδιο χρέωσης στην κυβέρνηση ενός νέου ιουλιανού πιστωτικού «ατυχήματος». Πρέπει να το χρησιμοποιήσεις τόσο εναντίον της καμένης γης του ΔΝΤ όσο και της χρεοδουλοπαρκοκίας της Επιτροπής - τόσο εναντίον του Τόμσεν όσο και εναντίον του Βίζερ. Επί του πρακτέου, να το χρησιμοποιήσεις απαιτώντας άμεση συμφωνία που (α) περιλαμβάνει μείωση του στόχου του πρωτογενούς στο 1,5% του ΑΕΠ, (β) μέτρα δυναμικής αλλά όχι παραμετρικής προσαρμογής και (γ) ελάχιστο ετήσιο απόλυτο (σε ευρώ) στόχο ονομαστικού ΑΕΠ.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ